

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **203** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 05.12.2016

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫຼວງ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1 (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015);
- ອີງຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 021/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫຼວງ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 045/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 28 ພະຈິກ 2016.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫຼວງ (ສະບັບປັບປຸງ).
ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **021** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **08 / 11 / 16**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫຼວງ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ແລະ ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 2 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫຼວງ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນເຊົ້າ ຂອງວັນທີ 8 ພະຈິກ 2016.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫຼວງ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ຢາມີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 03 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 8 ພະຈິກ 2016

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທາງຫຼວງ (ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ວຽກງານທາງຫຼວງ ເປັນຕົ້ນ ການວາງແຜນ, ສຳຫຼວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວມີຄຸນນະພາບ, ປອດໄພ, ປະຢັດ, ໂປ່ງໃສ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການຈະລາຈອນໃນທຸກລະດູການ ລະຫວ່າງສູນກາງ ຫາ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເຊື່ອມຕໍ່ຕົວເມືອງກັບຊົນນະບົດ, ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ສາມາດເຊື່ອມຈອດກັບພາກພື້ນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັບສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ທາງຫຼວງ

ທາງຫຼວງ ແມ່ນ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ສາທາລະນະຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການສັນຈອນຈາກ ຈຸດໜຶ່ງ ຫາອີກຈຸດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 3 (ໃໝ່) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ທາງດ່ວນ ໝາຍເຖິງ ທາງຫຼວງ ທີ່ເຊື່ອມຈອດລະຫວ່າງຈຸດໜຶ່ງ ຫາອີກຈຸດໜຶ່ງ ຊຶ່ງສາມາດແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວສູງຕະຫຼອດຊ່ວງທາງດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ມີທາງຕັດ ຫຼື ທາງຄົບ;

2. ຖະໜົນຫຼວງ ໝາຍເຖິງ ເສັ້ນທາງສາຍເອກ ທີ່ຮັບເອົາກະແສການຈະລາຈອນທັງໝົດ ຂອງຕົວເມືອງ ລວມທັງກະແສການຈະລາຈອນເຂົ້າ-ອອກຕົວເມືອງ ຊຶ່ງແຜນຜັງຕົວເມືອງໄດ້ກຳນົດ ເປັນຖະໜົນສາຍເອກ;

3. ຖະໜົນໃຫຍ່ ໝາຍເຖິງ ເສັ້ນທາງສາຍຫຼັກ ທີ່ຮັບເອົາກະແສການຈະລາຈອນຈາກ ເສັ້ນທາງສາຍເອກ ແລະ ເຂດຕ່າງໆຂອງຕົວເມືອງ ເຊັ່ນ ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ, ເຂດການຄ້າໃຈກາງເມືອງ, ເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຊື່ອມຈອດກັບຖະໜົນ ຊຶ່ງແຜນຜັງຕົວເມືອງໄດ້ກຳນົດເປັນຖະໜົນສາຍ ຫຼັກ;

4. ຖະໜົນກາງ ໝາຍເຖິງ ທາງສາຍແຈກ ທີ່ຮັບເອົາການກະຈາຍກະແສການຈະລາ ຈອນ ລະຫວ່າງທາງໃນຄຸ້ມຕ່າງໆຂອງຕົວເມືອງ ແລະ ທາງຢູ່ໃນເຂດ ຫຼື ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ຂອງຕົວ ເມືອງ, ເຊື່ອມຈອດກັບຖະໜົນໃຫຍ່ ແລະ ຖະໜົນນ້ອຍ ຊຶ່ງແຜນຜັງຕົວເມືອງໄດ້ກຳນົດເປັນຖະໜົນ ສາຍແຈກ;

5. ຖະໜົນນ້ອຍ ໝາຍເຖິງ ທາງໃນຄຸ້ມຕ່າງໆຂອງຕົວເມືອງ ທີ່ຮັບເອົາກະແສການຈະ ລາຈອນລະຫວ່າງຖະໜົນ ແລະ ຮ່ອມ ຊຶ່ງແຜນຜັງຕົວເມືອງໄດ້ກຳນົດເປັນຖະໜົນເຊື່ອມ;

6. ຮ່ອມ ໝາຍເຖິງ ທາງ ທີ່ຮັບເອົາກະແສການຈະລາຈອນເຂົ້າ-ອອກ ລະຫວ່າງຖະໜົນ ນ້ອຍ ແລະ ເຂດຊຸມຊົນ ຊຶ່ງແຜນຜັງຕົວເມືອງໄດ້ກຳນົດເປັນຮ່ອມ;

7. ທາງສ່ວນຕົວ ໝາຍເຖິງ ທາງ ທີ່ບຸກຄົນ ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນເຂດພື້ນທີ່ຂອງຕົນ;

8. ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ການກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງປະເພດຕ່າງໆ ໂດຍມີ ຂອບເຂດ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ເງື່ອນໄຂສະເພາະ, ມີການກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ທີ່ປຶກ ສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ພ້ອມທັງ ງົບປະມານ, ແຮງງານ, ພາຫະນະກົນຈັກ, ແຜນດຳເນີນງານ, ເວລາ ເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ເວລາສິ້ນສຸດ;

9. ໂຄງການບູລະນະຮັກສາທາງຫຼວງ ໝາຍເຖິງ ການບູລະນະຮັກສາທາງຫຼວງປະເພດ ຕ່າງໆ ຕາມປົກກະຕິ ແລະ ຕາມການກຳນົດ ໂດຍມີ ຂອບເຂດ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ເງື່ອນໄຂສະເພາະ, ມີການກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ພ້ອມທັງ ງົບປະມານ, ແຮງງານ, ພາຫະນະກົນຈັກ, ແຜນດຳເນີນງານ, ເວລາເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ເວລາສິ້ນສຸດ;

10. ໂຄງການສ້ອມແປງທາງຫຼວງ ໝາຍເຖິງ ການປົວແປງທາງ ແລະ ສິ່ງປະກອບ ຕ່າງໆ ຂອງທາງຫຼວງປະເພດຕ່າງໆ ທີ່ເປ່ເພສຍຫາຍ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານເດີມ ໂດຍມີ ຂອບເຂດ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ເງື່ອນໄຂສະເພາະ, ມີການກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ເຈົ້າ ຂອງໂຄງການ, ທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ພ້ອມທັງ ງົບປະມານ, ແຮງງານ, ພາຫະນະກົນຈັກ, ແຜນ ດຳເນີນງານ, ເວລາເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ເວລາສິ້ນສຸດ;

11. ໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງທີ່ມີຄຸນນະພາບ ໝາຍເຖິງ ໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງ ທີ່ ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ຫຼື ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງໂດຍສະພາມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ;

12. ໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ໝາຍເຖິງ ໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງທີ່ປະຕິບັດສໍາເລັດ ຕາມກຳນົດເວລາຢ່າງມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຕາມງົບປະມານທີ່ໄດ້ອະນຸມັດ ພ້ອມທັງຕອບສະໜອງເປົ້າໝາຍຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

13. ໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງທີ່ມີປະສິດທິພາບ ໝາຍເຖິງ ໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງ ທີ່ປະຕິບັດສໍາເລັດ ໂດຍນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຢ່າງປະຢັດ, ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;

14. ກິດຈະການກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງ ໝາຍເຖິງ ການກຳນົດໂຄງການລົງທຶນ, ການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກໍ່ສ້າງ ເຊັ່ນ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້, ການສຳຫຼວດອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການສ້ອມແປງ, ການບູລະນະຮັກສາ, ການຂະຫຍາຍ, ການທັບມ້າງ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການກວດກາ ແລະ ການຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ;

15. ການພົ້ນຟູ ຫຼື ປັບປຸງ ທາງເຕີມ ໝາຍເຖິງ ການສ້ອມແປງໂຄງສ້າງຊັ້ນໃດໜຶ່ງ, ປະກອບ ແລະ ຕິດຕັ້ງ ສິ່ງປະກອບ ແລະ ສິ່ງປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ຂອງທາງຫຼວງຊ່ວງໃດໜຶ່ງ;

16. ການສ້ອມແປງສຸກເສີນ ໝາຍເຖິງ ການສ້ອມແປງທາງຫຼວງ ທີ່ເປ່ເພກະທັນຫັນ ໃຫ້ສາມາດຮັບປະກັນການສັນຈອນໄດ້ທັນການ;

17. ໂຄງສ້າງທາງ ໝາຍເຖິງ ຊັ້ນທາງແຕ່ລະຊັ້ນ ເຊັ່ນ ຊັ້ນດິນທຳມະຊາດ, ຊັ້ນຍົກລະດັບ, ຊັ້ນຮອງພື້ນທາງ, ຊັ້ນພື້ນທາງ, ຊັ້ນໜ້າທາງ;

18. ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນ ໃນກິດຈະການກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງ;

19. ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການເພື່ອຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ;

20. ຜູ້ຮັບເໝົາ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ເຊັນສັນຍາກັບເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ຫຼື ສ້ອມແປງທາງຫຼວງ;

21. ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ໝາຍເຖິງ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ເຊັນສັນຍາກັບເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເພື່ອໃຫ້ຄຳເຫັນ ຫຼື ຄຳແນະນຳທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ລວມທັງດ້ານການບໍລິຫານໂຄງການ, ດຳເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້, ການສຳຫຼວດ, ການອອກແບບ ຫຼື ການຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ຫຼື ສ້ອມແປງ;

22. ແບບເບື້ອງຕົ້ນ ໝາຍເຖິງ ແຜນແຜ່ນ ທີ່ໄດ້ຈາກການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ທີ່ອະທິບາຍ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນທິດທາງໃນການອອກແບບ ຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການກະກຽມການລົງທຶນທັງໝົດ ແລະ ການອອກແບບໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ;

23. ແບບພື້ນຖານ ໝາຍເຖິງ ແບບທີ່ປະກອບດ້ວຍແຜນຜັງທີ່ຕັ້ງຂອງໂຄງການ, ແຜນຜັງລວມທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນລັກສະນະ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງໂຄງປະກອບ, ໂຄງສ້າງ, ສິ່ງປະກອບ ແລະ ລວງຍາວທັງໝົດຂອງທາງຫຼວງ;

24. ແບບລະອຽດ ໝາຍເຖິງ ແບບກໍ່ສ້າງຄົບຊຸດ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ແຜນແຕ້ມເຕັກນິກ ແລະ ບັນດາຮູບຂະຫຍາຍ ໃນສ່ວນທີ່ຕ້ອງການຄວາມລະອຽດຊັດເຈນ ພ້ອມທັງແຜນຜັງການນຳໃຊ້ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕ່າງໆ;

25. ການອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງໄປພ້ອມກັນ ໝາຍເຖິງ ຮູບການ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໂຄງການ ທີ່ບໍລິສັດດຽວດຳເນີນການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງ;

26. ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ໝາຍເຖິງ ຂໍ້ກຳນົດທາງດ້ານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບມາດຕະຖານ ຕໍ່ສູດທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການອອກແບບ, ການນຳໃຊ້ວັດສະດຸ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການປະຕິບັດຂອງ ແຕ່ລະໜ້າວຽກເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ການບໍລິການ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ກະຊວງໂຍ ທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງວາງອອກ;

27. ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ໝາຍເຖິງ ກຳນົດໝາຍທາງດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ວິສະວະກຳ ແບບດຽວກັນ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນຢ່າງເປັນລະບົບໃນການກຳນົດ ຫຼັກການທາງດ້ານເຕັກນິກ, ວິທີການ, ຂະ ບວນການ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງ;

28. ແຜນແຕ້ມເຕັກນິກ ໝາຍເຖິງ ແຜນຜັງເຕັກນິກທີ່ປະກອບດ້ວຍແຜນຜັງທີ່ຕັ້ງ, ຮູບ ຕັດທາງຍາວ, ຮູບຕັດທາງຂວາງ, ຮູບຂະຫຍາຍຂັ້ນສ່ວນຂອງໂຄງສ້າງທາງ, ຂົວ, ລະບົບລະບາຍນ້ຳ ແລະ ສິ່ງປະກອບຕ່າງໆຂອງທາງ;

29. ລາຄາຫົວໜ່ວຍ ໝາຍເຖິງ ມູນຄ່າຕໍ່ໜ້າວຽກໃດໜຶ່ງ ຫຼື ກິດຈະການກໍ່ສ້າງໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຄິດໄລ່ຕາມຫົວໜ່ວຍວັດແທກ ເປັນຕົ້ນ ຕາແມັດ, ແມັດກ້ອນ, ແມັດຍາວ, ກິໂລແມັດ ແລະ ຫົວ ໜ່ວຍວັດແທກອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານທາງຫຼວງ

ລັດຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມກິດຈະການທາງຫຼວງ ໃຫ້ດຳເນີນໄປຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ, ຖືກຕ້ອງຕາມ ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ລາຄາຫົວໜ່ວຍກໍ່ສ້າງ, ບູ ລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ, ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ການປະຢັດ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມສວຍງາມ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງພາຍໃນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ທາງຫຼວງ ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ທ່າງໄກສອກຫຼີກຢ່າງມີຈຸດສຸມ ໂດຍສະເພາະຮູບແບບ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ການສຳປະທານຂອງເອກະຊົນ ດ້ວຍນະໂຍບາຍ ທີ່ເໝາະສົມ.

ລັດສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃນການ ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້, ສຳຫຼວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ, ສ້ອມແປງ ແລະ ນຳໃຊ້ ທາງຫຼວງ ດ້ວຍຮູບແບບການລົງທຶນຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ລັດຊະກູ້ ແລະ ສິ່ງເສີມ ໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງທາງ ຫຼວງພາຍໃນປະເທດ ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ພັດທະນາສິນເຊີງງານ ແລະ ສາ ມາດແຂ່ງຂັນກັບຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານທາງຫຼວງ

ການດຳເນີນວຽກງານທາງຫຼວງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດພັດ ທະນາທາງຫຼວງ, ແຜນຜັງຕົວເມືອງ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດພັດທະນາຂອງຂະແໜງການອື່ນ;
2. ຖືກຕ້ອງຕາມແຜນຜັງໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງທາງຫຼວງ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ລາຄາຫົວໜ່ວຍ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ;
3. ມີຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ, ບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະ ຊາຊົນ, ຕໍ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານເຕັກນິກ, ບູຮານສະຖານ, ທິວທັດທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດ ລ້ອມ;
4. ມີຄວາມເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ, ຍືນຍົງ ແລະ ຜົນຕອບແທນສູງສຸດ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະ ນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
5. ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ນັກວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ພັນທະກ່ຽວກັບວຽກງານທາງຫຼວງ

ພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບທາງຫຼວງ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງ, ການບູລະນະຮັກສາ ແລະ ການສ້ອມແປງທາງຫຼວງ ລວມທັງກິດ ຈະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນການສັນຈອນ, ການຮັກສາຄວາມ ສະອາດ, ຄວາມສວຍງາມ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 7 (ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງ ປະເທດທີ່ພົວພັນ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບວຽກງານທາງຫຼວງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ນຳໃຊ້ສຳລັບທາງສ່ວນຕົວ ແລະ ກິດຈະການທາງລົດໄຟ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 8 (ໃໝ່) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ເປີດກວ້າງ ແລະ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານທາງຫຼວງ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ການສ້າງ, ການບຳລຸງ, ການຍົກລະດັບດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ການຮ່ວມມືດ້ານການລົງທຶນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ທາງຫຼວງ

ໝວດທີ 1

ປະເພດທາງຫຼວງ

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ປະເພດທາງຫຼວງ

ທາງຫຼວງຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແບ່ງອອກເປັນ ຫົກ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ;
2. ທາງຫຼວງແຂວງ;
3. ທາງຫຼວງເມືອງ;
4. ທາງຕົວເມືອງ;
5. ທາງຊົນນະບົດ;
6. ທາງສະເພາະ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ

ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ທາງເຊື່ອມຈອດລະຫວ່າງນະຄອນຫຼວງ ໄປຫາເທດສະບານຂອງ ແຂວງ, ລະຫວ່າງແຂວງ ຫາແຂວງ, ທາງຍຸດທະສາດສາຍຫຼັກທີ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດລະຫວ່າງຊາດ ທັງມີຄວາມສຳ ຄັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ທາງເຊື່ອມຈອດກັບດ່ານສາກົນລະຫວ່າງປະເທດ.

ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ ອາດຖືກກຳນົດເປັນທາງອະນຸພາກພື້ນ ຫຼື ພາກພື້ນ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ທາງຫຼວງແຂວງ

ທາງຫຼວງແຂວງ ແມ່ນທາງເຊື່ອມຈອດຈາກເທດສະບານຂອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໄປຫາ ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ, ຈາກເທດສະບານຂອງແຂວງໄປຫາ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ, ຈາກ

ເມືອງ ໄປຫາເມືອງຂອງແຂວງທີ່ຕິດຈອດກັນ, ຈາກເທດສະບານຂອງແຂວງ ໄປຫາເຂດພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ສຳຄັນ ເປັນຕົ້ນ ທ່າເຮືອ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດ ແລະ ເຂດ ປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ທາງຫຼວງເມືອງ

ທາງຫຼວງເມືອງ ແມ່ນ ທາງເຊື່ອມຈອດຈາກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ໄປຫາບ້ານ, ຈາກບ້ານໄປຫາບ້ານຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນທີ່ຕິດຈອດກັນ, ຈາກເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນໄປຫາເຂດພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ສຳຄັນ ເປັນຕົ້ນ ທ່າເຮືອ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ສະ ຖານທີ່ປະຫວັດສາດ ແລະ ເຂດປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ທາງຕົວເມືອງ

ທາງຕົວເມືອງ ແມ່ນທາງຢູ່ໃນເທດສະບານຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ, ນະຄອນ ຕາມ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນຜັງຕົວເມືອງ.

ທາງຕົວເມືອງ ປະກອບດ້ວຍຖະໜົນ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຖະໜົນຫຼວງ;
2. ຖະໜົນໃຫຍ່;
3. ຖະໜົນກາງ;
4. ຖະໜົນນ້ອຍ;
5. ຮ່ອມ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ທາງຊົນນະບົດ

ທາງຊົນນະບົດ ແມ່ນທາງຢູ່ເຂດນອກຕົວເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ທີ່ມີປະລິມານການ ສັນຈອນຕ່ຳ ຊຶ່ງເປັນທາງເຊື່ອມຈອດລະຫວ່າງບ້ານ ຫາບ້ານ, ສະຖານທີ່ການຜະລິດ, ການບໍລິການ ແລະ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ທາງສະເພາະ

ທາງສະເພາະ ແມ່ນທາງເຊື່ອມຈອດກັບເຂດສະເພາະ ເປັນຕົ້ນ ເຂດຜະລິດກະສິກຳ, ອຸດສາ ຫະກຳ, ປ່າສະຫງວນ, ທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ບໍລິການຂອງຂະແໜງການ, ເຂດປ້ອງກັນ ຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ໝວດທີ 2

ໂຄງປະກອບ, ສິ່ງປະກອບ ແລະ ສິ່ງປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ຂອງທາງຫຼວງ

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບຂອງທາງຫຼວງ

ໂຄງປະກອບຂອງທາງຫຼວງ ປະກອບດ້ວຍ ໂຄງສ້າງຂອງທາງ, ບ່າທາງ, ທາງຄົນຍ່າງ, ທໍ່ລະບາຍນໍ້າ, ຮ່ອງລະບາຍນໍ້າ, ຕະລິ່ງທາງ, ຝາກັນດິນ, ກຳແພງຕ້ານເຈື່ອນ, ຂົວ, ອຸໂມງ, ທ່າທຽບເຮືອບັກ, ເຮືອບັກ ແລະ ສະຖານທີ່ຈອດລົດ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບທາງຫຼວງ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ສິ່ງປະກອບຂອງທາງຫຼວງ

ສິ່ງປະກອບຂອງທາງຫຼວງ ແມ່ນ ວັດຖຸປະກອນທີ່ຕິດຕັ້ງໃສ່ທາງຫຼວງ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳໃຊ້ທາງຫຼວງ ຊຶ່ງຕົ້ນຕໍປະກອບດ້ວຍປ້າຍຈະລາຈອນ, ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ, ໄຟສັນຍານຈະລາຈອນ, ລະບົບໄຟແສງສະຫວ່າງ ແລະ ບັນດາສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ.

ສິ່ງປະກອບຂອງທາງຫຼວງ ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ເໝາະສົມ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທາງຫຼວງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສະດວກ, ຄວາມປອດໄພໃນການຈະລາຈອນ ແລະ ດຳເນີນການກວດສອບຄວາມປອດໄພຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ/ຫຼື ສະພາມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ກຳນົດ.

ສິ່ງປະກອບຂອງທາງຫຼວງ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນບັນຊີເປັນຊັບສິນຂອງລັດ ແລະ ມີການກວດກາ ເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ສິ່ງປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທາງຫຼວງ

ສິ່ງປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທາງຫຼວງ ແມ່ນ ບັນດາກິດຈະການທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອປ້ອງກັນໄພອັນຕະລາຍໃນການຈະລາຈອນ, ການເຊາະເຈື່ອນ, ມົນລະພິດຈາກຄ້ວນ, ສີ, ແສງ, ສຽງ ດ້ວຍການປູກຕົ້ນໄມ້, ສ້າງກຳແພງ ແລະ ສິ່ງປ້ອງກັນອື່ນໆ.

ສິ່ງປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທາງຫຼວງ ຕ້ອງສຶກສາຕາມສະພາບຂອງແຕ່ລະເສັ້ນທາງ ແລະ ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຍືນຍົງ.

ໝວດທີ 3

ຊື່ ແລະ ລະຫັດ ຂອງທາງຫຼວງ

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ຊື່ ຂອງທາງຫຼວງ

ຊື່ຂອງທາງຫຼວງ ໃຫ້ຂຽນເປັນຕົວເລກ ແລະ ສາມາດເພີ່ມເຕີມດ້ວຍຕົວໜັງສື.

ສຳລັບທາງຫຼວງທີ່ມີຕອນທາງໃດໜຶ່ງ ເປັນທັງທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ ແລະ ທາງຕົວເມືອງນັ້ນ ໃຫ້ນຳໃຊ້ໄດ້ທັງສອງຊື່ ຄື ຊື່ຂອງທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ ແລະ ຊື່ຂອງທາງຕົວເມືອງ.

ສຳລັບຕອນທາງໃດໜຶ່ງຂອງທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ ທີ່ຖືກກຳນົດເປັນທາງອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນນັ້ນ ໃຫ້ນຳໃຊ້ໄດ້ທັງສອງຊື່ ຄື ຊື່ຂອງທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ ແລະ ຊື່ຂອງທາງອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ.

ຊື່ຂອງທາງຕົວເມືອງ ໃຫ້ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາອະນຸມັດ.

ຊື່ຂອງທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາອະນຸມັດ.

ສຳລັບຊື່ຂອງຂົວນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່) ລະຫັດຂອງທາງຫຼວງ

ລະຫັດຂອງທາງຫຼວງ ຖືກກຳນົດຕາມປະເພດທາງຫຼວງດ້ວຍຕົວອັກສອນ ແລະ ຕົວເລກດັ່ງນີ້:

1. ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ ຕົວອັກສອນລາວ ທຊ ແລະ ຕົວອັກສອນສາກົນ NR ຫຼື AH ສຳລັບທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດທີ່ຖືກກຳນົດເປັນທາງອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນຕິດຕາມດ້ວຍ ຕົວເລກ ໜຶ່ງ ຫຼື ສອງ ຕົວ ຫຼື ອາດເພີ່ມລົງທ້າຍດ້ວຍຕົວອັກສອນ;
2. ທາງຫຼວງແຂວງ ປະກອບດ້ວຍຕົວອັກສອນລາວ ທຂ ແລະ ຕົວອັກສອນສາກົນ PR ຕິດຕາມດ້ວຍ ນ້ຳເບີທາງ ສີ່ ຕົວເລກ;
3. ທາງຫຼວງເມືອງ ປະກອບດ້ວຍຕົວອັກສອນລາວ ທມ ແລະ ຕົວອັກສອນສາກົນ DR ຕິດຕາມດ້ວຍ ນ້ຳເບີທາງ ສີ່ ຕົວເລກ;
4. ທາງຊົນນະບົດ ປະກອບດ້ວຍຕົວອັກສອນລາວ ທບ ແລະ ຕົວອັກສອນສາກົນ RR ຕິດຕາມດ້ວຍ ນ້ຳເບີທາງ ສີ່ ຕົວເລກ.

ສຳລັບທາງຕົວເມືອງ ແມ່ນ ບໍ່ມີລະຫັດ ແຕ່ໃຫ້ໃສ່ຊື່ຕາມບຸກຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງ, ມີຄຸນນາມຄວາມດີຕໍ່ປະເທດຊາດ, ເຫດການ ຫຼື ຮ່ອງຮອຍ ທີ່ສຳຄັນ ທາງດ້ານປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ, ສັງຄົມ, ສະຖານທີ່ ຫຼື ປະເພນີຂອງທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍແມ່ນອີງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ.

ໝວດທີ 4
ຂອບເຂດຂອງທາງຫຼວງ

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດຂອງທາງຫຼວງ

ຂອບເຂດຂອງທາງຫຼວງ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ທັງໝົດຂອງທາງຫຼວງ ຢູ່ໜ້າດິນ, ເທິງໜ້າດິນ ແລະ ໃຕ້ດິນ ຊຶ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ປຸກສ້າງກິດຈະການໃດໜຶ່ງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນກໍ່ສ້າງ ຫຼື ປຸກສ້າງກິດຈະການໃດໜຶ່ງໃນຂອບເຂດຂອງທາງຫຼວງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານທາງຫຼວງ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ເຂດສະຫງວນຢູ່ໜ້າດິນຂອງທາງຫຼວງ

ເຂດສະຫງວນຢູ່ໜ້າດິນ ຂອງທາງຫຼວງແຕ່ລະປະເພດ ມີ ລວງກວ້າງ ດັ່ງນີ້:

1. ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ ມີລວງກວ້າງ ເບື້ອງລະ ຊາວຫ້າ ແມັດ ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
2. ທາງຫຼວງແຂວງ ມີລວງກວ້າງ ເບື້ອງລະ ສິບຫ້າ ແມັດ ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
3. ທາງຫຼວງເມືອງ ມີລວງກວ້າງ ເບື້ອງລະ ສິບ ແມັດ ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
4. ທາງຊົນນະບົດ ມີລວງກວ້າງ ເບື້ອງລະ ຫ້າ ແມັດ ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
5. ທາງຕົວເມືອງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຜນຜັງລວມຂອງຕົວເມືອງ, ສ່ວນທາງສະເພາະໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຈຸດພິເສດສະເພາະຂອງແຕ່ລະເສັ້ນທາງ.

ສຳລັບເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດທີ່ຈະສ້າງໃໝ່ ໃຫ້ມີລວງກວ້າງ ເບື້ອງລະ ສີ່ສິບຫາ ຫົກສິບ ແມັດ ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ.

ສຳລັບເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫຼວງແຕ່ລະປະເພດ ຢູ່ເຂດພູດອຍທີ່ມີພື້ນທີ່ສູງຊັນນັ້ນ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຜູ້ກຳນົດໂດຍອີງໃສ່ສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງແຕ່ລະພື້ນທີ່.

ມາດຕາ 23 (ໃໝ່) ເຂດສະຫງວນຢູ່ເທິງໜ້າດິນຂອງທາງຫຼວງ

ເຂດສະຫງວນ ຢູ່ເທິງໜ້າດິນຂອງທາງຫຼວງ ມີລວງສູງ ຫ້າແມັດ ນັບແຕ່ໜ້າທາງລົດແລ່ນ, ໜ້າທາງຄົນຢ່າງ ແລະ ໜ້າຂົວ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່) ເຂດສະຫງວນຢູ່ໃຕ້ດິນຂອງທາງຫຼວງ

ເຂດສະຫງວນຢູ່ໃຕ້ດິນຂອງທາງຫຼວງ ແມ່ນ ເຂດທີ່ສະຫງວນໄວ້ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ຢູ່ໃຕ້ພື້ນທາງ ເປັນຕົ້ນ ທາງຢ່າງລອດໃຕ້ດິນ.

ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນກໍ່ສ້າງກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນ ການວາງ ທໍ່ນໍ້າປະປາ, ທໍ່ສາຍໂທລະສັບ, ທໍ່ສາຍໄຟຟ້າ, ທໍ່ສົ່ງອາຍແກັສ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຝັງຢູ່ພື້ນທາງຫຼວງ ແລະ ເຂດສະຫງວນທາງຫຼວງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ພາກທີ III

ກິດຈະການທາງຫຼວງ

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ກິດຈະການທາງຫຼວງ

ກິດຈະການທາງຫຼວງ ແມ່ນ ການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານທາງຫຼວງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1. ການວາງແຜນພັດທະນາທາງຫຼວງ;
2. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງທາງຫຼວງ;
3. ການສຳຫຼວດອອກແບບໂຄງການ ກໍ່ສ້າງແລະ ສ້ອມແປງ ທາງຫຼວງ;
4. ການສະໜອງພື້ນທີ່ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ ທາງຫຼວງ;
5. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ທາງຫຼວງ;
6. ການຄວບຄຸມໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ທາງຫຼວງ;
7. ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນທາງຫຼວງ;
8. ການກຳນົດ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ລາຄາຫົວໜ່ວຍກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງທາງຫຼວງ.

ໝວດທີ 1

ການວາງແຜນພັດທະນາທາງຫຼວງ

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ການວາງແຜນພັດທະນາທາງຫຼວງ

ການວາງແຜນພັດທະນາທາງຫຼວງ ແມ່ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການສຶກສາ, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການວິໄຈ ເພື່ອກຳນົດແຜນຍຸດທະສາດພັດທະນາທາງຫຼວງປະເພດຕ່າງໆ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່) ການອະນຸມັດໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງ

ໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງ ທີ່ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ລວມທັງໂຄງການທີ່ເອກະຊົນລົງທຶນ ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຜ່ານຂະບວນການປະເມີນຜົນທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສິ່ງ ແວດລ້ອມ ແລະ ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນ ຂັ້ນແຂວງໄດ້ຮັບຮອງເອົາ.

ສຳລັບໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງຊົນນະບົດ ແລະ ທາງສະເພາະທີ່ບໍ່ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຂໍການອະນຸມັດ ນຳອີງການຄຸ້ມຄອງງານທາງຫຼວງ ແລະ ໂດຍການເຫັນດີ ຂອງອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບົນພື້ນຖານການກວດກາເຕັກນິກ ແລະ ລາຄາຫົວໜ່ວຍກໍ່ສ້າງຕາມລະ ບຽບການຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ໝວດທີ 2

**ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ,
ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ທາງຫຼວງ**

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້

ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງທາງ ຫຼວງ ແມ່ນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການວິໄຈທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການເງິນ, ວິຊາການ, ແຮງງານກໍ່ສ້າງ, ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທາງດ້ານທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນປະສິດທິຜົນຂອງການລົງທຶນ ໂດຍອີງໃສ່ ປະເພດ, ລັກສະນະ ແລະ ຂະໜາດຂອງ ໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ຄາດໝາຍ ຕົ້ນຕໍ ຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້

ຄາດໝາຍຕົ້ນຕໍຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງທາງຫຼວງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງຊາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກໂຄງການ;
2. ມູນຄ່າ, ອາຍຸການນຳໃຊ້ ຂອງໂຄງການ;
3. ປະສິດທິຜົນ ດ້ານເສດຖະກິດ, ເຕັກນິກ;
4. ຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ, ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ ເກີດຈາກໂຄງການ;
5. ແຜນການດຳເນີນງານ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່) ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງທາງຫຼວງແມ່ນ ບົດວິພາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ເຕັກນິກຂອງໂຄງການ ເປັນຕົ້ນ ປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການລົງທຶນ ຂອງໂຄງການ, ການສຶກສາເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ລວມທັງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 31 (ໃໝ່) ເນື້ອໃນຂອງບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງ ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງທາງຫຼວງ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ດ້ານແນວທາງນະໂຍບາຍ ຊຶ່ງແມ່ນການສຶກສາກ່ຽວກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ທີ່ພົວພັນກັບໂຄງການ;
2. ດ້ານການເງິນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງການລົງທຶນ ຊຶ່ງແມ່ນການປະເມີນມູນຄ່າລວມຂອງໂຄງການ, ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານທຶນຮອນໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ບັນດາແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ປະສິດທິຜົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກການລົງທຶນ ລວມທັງຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມຈາກໂຄງການ;
3. ດ້ານເຕັກນິກ ຊຶ່ງແມ່ນການສຶກສາກ່ຽວກັບຂະໜາດຂອງໂຄງການ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທາງດ້ານ ພູມສາດ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນໃນສະເພາະໜ້າ ແລະ ຍາວນານ ຕະຫຼອດເຖິງ ການຄຸ້ມຄອງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂຄງການມີຄວາມຍືນຍົງ;
4. ດ້ານຊັບພະຍາກອນ ຊຶ່ງແມ່ນການສຶກສາ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານວັດສະດຸ, ອຸປະກອນ, ແຮງງານ, ການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນ ແລະ ອື່ນໆ;
5. ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການຊຶ່ງແມ່ນການສຶກສາກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງທີ່ມີໃນປັດຈຸບັນ, ຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ປະສິດທິຜົນໃນການສ້າງຕັ້ງຄະນະຄຸ້ມຄອງໂຄງການສະເພາະເພື່ອຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ;
6. ດ້ານວັດທະນະທຳ, ສັງຄົມ ຊຶ່ງແມ່ນການສຶກສາ ກ່ຽວກັບກຸ່ມເບົ້າໝາຍທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໂຄງການ ເຊັ່ນ ການກະຈາຍລາຍໄດ້ ແລະ ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ລວມທັງການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານ, ການຕັ້ງພູມລຳເນົາໃໝ່, ການປົກປັກຮັກສາຮີດຄອງປະເພນີ, ວັດທະນະທຳທີ່ເປັນມູນມໍຣະດົກອັນລ້ຳຄ່າ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ;
7. ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຊຶ່ງແມ່ນການສຶກສາ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ເຊັ່ນ ຊີວະນາໆພັນ, ແຫຼ່ງນ້ຳທຳມະຊາດ, ດິນຟ້າອາກາດ, ສຸຂະພາບຂອງປະຊາ

ຊົນ ແລະ ອື່ນໆ ພ້ອມທັງມີມາດຕະການອັນເໝາະສົມ ເພື່ອປ້ອງກັນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມດັ່ງກ່າວ;

8. ດ້ານເນື້ອໃນອື່ນໆ ທາກມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຈໍາເປັນ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່) ການຮັບຮອງບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ບູລະນະຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງທາງຫຼວງ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທາງຫຼວງ.

ບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບທາງດ້ານ ສິ່ງແວດລ້ອມທໍາມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3

ການສໍາຫຼວດ, ການອອກແບບໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ ທາງຫຼວງ

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ການສໍາຫຼວດ, ການອອກແບບ

ການສໍາຫຼວດໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ ທາງຫຼວງ ແມ່ນ ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນລະອຽດ ດ້ານເຕັກນິກທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອກະກຽມໃຫ້ແກ່ການອອກແບບ.

ການອອກແບບໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງທາງຫຼວງ ແມ່ນ ການສ້າງແຜນຜັງລະອຽດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ກໍານົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ບົນພື້ນຖານການວິໄຈຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກການສໍາຫຼວດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ການສ້າງແຜນຜັງວິສາວະກໍາ ແລະ ແຜນຜັງເຕັກນິກຄົບຊຸດ, ກໍານົດໝາຍການນໍາໃຊ້ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ການປະເມີນມູນຄ່າກໍ່ສ້າງ ແລະ ການກໍານົດເວລາກໍ່ສ້າງ.

ທຸກໂຄງການກໍ່ສ້າງແລະ ສ້ອມແປງ ທາງຫຼວງ ຕ້ອງມີ ການສໍາຫຼວດ, ການອອກແບບ ແລະ ການປະເມີນມູນຄ່າກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່) ຂັ້ນຕອນການສໍາຫຼວດ, ການອອກແບບ

ການສໍາຫຼວດ, ການອອກແບບໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງທາງຫຼວງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ສໍາຫຼວດ, ເກັບກໍາ ແລະ ວິໄຈຂໍ້ມູນ;
2. ອອກແບບເບື້ອງຕົ້ນ, ປະເມີນມູນຄ່າແບບລວມໆ;
3. ອອກແບບພື້ນຖານ;
4. ອອກແບບລະອຽດ, ປະເມີນມູນຄ່າໂຄງການ;

5. ກະກຽມເອກະສານປະມູນໂຄງການ.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່) ຄາດໝາຍ ຕົ້ນຕໍ ຂອງການສຳຫຼວດ ອອກແບບ

ການສຳຫຼວດ ອອກແບບໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ ທາງຫຼວງ ຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຄາດໝາຍ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ;
2. ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຊັດເຈນ, ຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງໂຄງການແຕ່ລະປະເພດ ພ້ອມທັງສິ່ງເສີມການນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງພາຍໃນ;
3. ຮັບປະກັນການຄິດໄລ່ບໍລິມາດ ແລະ ມູນຄ່າໂຄງການ ໃຫ້ໃກ້ຄຽງກັບມູນຄ່າຕົວຈິງ ທີ່ສຸດ ຢູ່ໃນຂອບເຂດ ຫຼຸດລົ້ນບໍ່ເກີນ ສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (15%);
4. ຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ;
5. ຮັບປະກັນການອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ, ຊັບສິນສາທາລະນະ, ຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງບຸກຄົນ.

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່) ເນື້ອໃນຂອງການສຳຫຼວດ, ການອອກແບບ

ການສຳຫຼວດ, ການອອກແບບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງທາງຫຼວງ ປະກອບດ້ວຍ ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜົນການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສະພາບຕົວຈິງ ທາງດ້ານພູມສາດ, ພູມສັນຖານ, ທໍລະນີສາດ, ອຸທິກກະສາດ ແລະ ແລວທາງ;
2. ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ແຜນຜັງເຕັກນິກ ແລະ ແຜນແຕ້ມເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງປະກອບ, ສິ່ງປະກອບ ແລະ ສິ່ງປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທາງຫຼວງ;
3. ການຄິດໄລ່ບໍລິມາດ ແລະ ການປະເມີນມູນຄ່າໂຄງການ.

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ການຮັບຮອງເອກະສານການສຳຫຼວດ, ການອອກແບບ

ເອກະສານການສຳຫຼວດ, ການອອກແບບໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງທາງຫຼວງ ປະກອບດ້ວຍ ແຜນຜັງເຕັກນິກ ແລະ ແຜນແຕ້ມລະອຽດ.

ເອກະສານການສຳຫຼວດ, ການອອກແບບ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ. ການປະເມີນມູນຄ່າ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ໂຄງການກໍ່ສ້າງຈະຖືກຮັບຮອງ ໂດຍຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງຕາມແຕ່ລະປະເພດທາງຫຼວງ.

